

معلولیت پلی برای رسیدن به آرزوهای این جوان کارآفرین کامیاران شد

تاریخ : 1395/10/20

منبع اخبار : قرارگاه رسانه و فضای مجازی سازمان بسیج سازندگی ،
کاوه مردوخیان دیپلم رشته کامپیوتر، یک کم توان جسمی است اما به نظر خودش، کم توانی پلی بوده که خداوند در سر راه او
برای رسیدن به موفقیت و آرزوهایش قرار داده است/بسیج سازندگی.

به گزارش پایگاه اطلاع رسانی بسیج سازندگی، کاوه مردوخیان دیپلم رشته کامپیوتر، یک کم توان جسمی است اما به نظر خودش، کم توانی پلی بوده که خداوند در سر راه او برای رسیدن به موفقیت و آرزوهایش قرار داده است.

وی هم اکنون با راه اندازی تولیدی پوشاک ورزشی در شهرستان کامیاران اولین تولیدی پوشاک شهرستان را راه اندازی کرده است.

این معلول ناشنوا که قادر به حرف زدن نیست معلولیتی مادر زادی دارد که طی آموزش های لازم می تواند با لب خوانی با جهان اطرافش ارتباط برقرار کند.

وی هر روز ساعت هفت صبح مانند بسیاری از همشهریان خواب را در شبی که گذشته است جا می گذارد تا با حضور در محل کارش بتواند با تلاش و پشتکار، خواست ها و امیدهایش را با دید متفاوتی که از سایر مردم نسبت به زندگی دارد لباس تحقق به تن کند.

مردوخیان 26 ساله، از 2 سال قبل تولیدی پوشاک را به راه انداخته و فعالیت های روزانه او فقط در این تولیدی خلاصه نمی شود وی با حضور در جمع معلولان شهرستان و برقراری ارتباط با آنها، مطالعات گسترده در حوزه کاری خود و برقراری ارتباط با کارآفرینان موفق این عرصه، در خارج از شهرستان به فکر گسترش دنیای کاری خود است.

او در حال حاضر در این تولیدی توانسته سه نفر دیگر را نیز مشغول به کار کند که به گفته خودش هدفش گسترش و بکارگیری نیروی بیشتر در این تولیدی است.

مردوخیان در حالی که سوال های گفتاری را با نوشتن جواب می داد افزود: پدر و مادرم درخت خواستن و توانستن وجودم را مانند 2 باغبان عاشق نگهداری و آبیاری کردند.

وی در جواب این سوال که معلولیتش را معنی کند؟ اظهار کرد: متاسفم که جامعه اطرافم با دیدن موفقیت های هر روز من باز مانند یک معلول به من نگاه می کند.

این جوان کارآفرین با اشاره به اینکه نقص‌های جسمی معلولیت نیست اضافه کرد: فکرهای ناسالم، شخصیت‌های مضر اجتماعی و زندان‌های پر از زندانی معنیش معلولیت است.

وی با بیان اینکه خیاطی کار مورد علاقه او است گفت: پدرم خیاط بود و من همیشه با دیدن او در حین کار در ذهنم به خیال‌پردازی برای راه‌انداختن یک تولیدی پوشاک می‌پرداختم.

این جوان کار آفرین کامیارانی افزود: در گذشته هر بار که به انجام کاری فکر می‌کردم ترس از مخالفت اطرافیانم نمی‌گذاشت که افکارم را بیان کنم اما وقتی به علاقه‌ام نسبت به خیاطی ایمان پیدا کردم، ترس‌های وجودم را بیرون کردم.

وی اظهار کرد: تولیدی پوشاک لباس‌های ورزشی یکی از نیازهای مهم شهرستان کامیاران بوده که امیدوارم با حمایت مردم بتوانم این کارگاه را تبدیل کنم به تولیدی که در کشور حرفی برای گفتن داشته باشد.

او که هر بار، هنگام سوال پرسیدن دست‌هایش را محکم به هم گره می‌کرد در پاسخ به علت انجام این کارش گفت: دست‌هایم همدیگر را در آغوش می‌گیرند تا با احساس گرمای‌شان یادم نرود به خاطر نعمت سلامتی دست‌هایم سپاسگذار خدا باشم.

وی وقتی از شکست در کارش از او سوال کردم لبخند شیرینی روی لبانش نقش بست و اظهار کرد: حس شکست برآیم نا آشنا نیست و همه برای موفقیت به این تجربه نیاز دارند.

این جوان کم توان جسمی با اشاره به اینکه حمایت مالی بخش بسیار مهمی از رسیدن به موفقیت در هر کاری است گفت: حمایت‌های بهزیستی شهرستان با پرداخت وام و حمایت‌ها و تشویق‌های پدرم 2 عامل قدرتمند بودند که انگیزه من را برای قدم گذاشتن در این راه چند برابر کردند.

وی بزرگترین مشکلات و موانع در کارش را پایین بودن قدرت خرید مردم و ورود کالاهای خارجی به کشور دانست و اضافه کرد: خواسته‌ام از دولت سامان دادن وضعیت اقتصادی مردم و جلوگیری از ورود کالاهای خارجی به کشور است تا در چنین شرایطی تولید کنندگان داخلی انگیزه برای تولید کالاهای با کیفیت پیدا کنند.

وی در خصوص مناسب سازی معابر شهر کامیاران به عنوان رعایت ابتدایی‌ترین حقوق ناتوانان جسمی در فضای شهری گفت: کارهایی در این خصوص انجام شده است ولی به هیچ وجه کافی نیست و نیازمند توجه ویژه از سوی مسئولان شهرستان است.

ورود توانجویان جسمی به عرصه کار و فعالیت‌های اجتماعی نیازمند تغییر نگاه مردم نسبت به این قشر از جامعه بوده است برای رسیدن به روزهایی که نگاه‌ها نسبت به یک توانجوی جسمی نگاهی عادی و انسان دوستانه باشد باید این نگرش جامعه به چالش کشیده شود تا باور و پندار درست را نهادینه کنیم.